

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Магідіна Богдана Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
24 вересня 2024 року
№ 184-3(II)/2024

Справа № 3-137/2024(273/24)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Магідіна Богдана Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Магідін Б.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 22, 48, частині першій статті 52, частині

першій статті 55, статті 64, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 3 частини шостої статті 19, пункт 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

У пункті 3 частини шостої статті 19 Кодексу встановлено, що для цілей Кодексу малозначними справами є „справи про стягнення аліментів, збільшення та зменшення їх розміру, припинення стягнення аліментів, оплату додаткових витрат на дитину, індексацію аліментів, зміну способу їх стягнення, якщо такі вимоги не пов’язані із встановленням чи оспоруванням батьківства (материнства)“.

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п’ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. У червні 2023 року до Житомирського районного суду Житомирської області звернулася колишня дружина Магідіна Б.В. Василенко С.В. з позовом про стягнення з нього аліментів на утримання неповнолітніх дітей „у розмірі 1/3 частини усіх доходів (заробітку) відповідача на двох дітей, але не менше 50 % від прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку у місяць“.

У вересні 2023 року Василенко С.В. подала до суду ще один позов про стягнення з Магідіна Б.В. „аліментів на утримання повнолітньої дитини, яка продовжує навчання“.

Вимоги за вказаними позовами суд об'єднав в одне провадження і розглядав за правилами спрощеного позовного провадження з викликом сторін у судові засідання.

Рішенням від 14 лютого 2024 року суд першої інстанції задовольнив позовні вимоги Василенко С.В. частково: ухвалив стягувати з Магідіна Б.В. щомісячно на користь Василенко С.В. аліменти на утримання неповнолітньої дитини у розмірі 1/7 частини всіх видів заробітку (доходу), але не менше ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму та не більше десяти прожиткових мінімумів, установлених для дитини відповідного віку, починаючи з 1 січня 2024 року і до досягнення дитиною повноліття.

2.2. Житомирський апеляційний суд постановою від 27 березня 2024 року змінив рішення Житомирського районного суду Житомирської області від 14 лютого 2024 року в частині визначення початку стягнення аліментів на неповнолітню доньку Магідіна Б.В. „шляхом встановлення дати присудження аліментів – 12 червня 2023 року замість 10 січня 2024 року“; скасував у частині відмови в задоволенні позову про стягнення аліментів з Магідіна Б.В. на утримання повнолітньої доньки, яка навчається, та ухвалив у цій частині нове рішення, яким ухвалив стягнути з Магідіна Б.В. аліменти на користь Василенко С.В. на утримання повнолітньої доньки „в розмірі 1/9 частини всіх видів заробітку (доходу) щомісячно, починаючи стягнення з 02.07.2023 і до закінчення навчання, але не довше ніж до досягнення нею двадцяти трьох річного віку (у разі продовження навчання)“.

Верховний Суд ухвалою від 7 травня 2024 року відмовив Магідіну Б.В. у відкритті провадження за його касаційною скаргою, вважаючи, що вона не підлягає касаційному оскарженню.

2.3. Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що оспорювані приписи Кодексу містять „імперативне законодавче обмеження неможливості

касаційного оскарження справ щодо стягнення аліментів“, яке порушує його право та право його малолітньої дитини від другого шлюбу на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло (стаття 48 Конституції України).

На думку Магідіна Б.В., вказане обмеження позбавляє його прав і гарантій, визначених у статтях 3, 8, 22, 64 Конституції України, оскільки згідно з оспорюваними приписами Кодексу надано пріоритет інтересам держави (дозволено зменшити навантаження на суддів Верховного Суду та спростити процедуру розгляду справ щодо сплати аліментів) над інтересами людини, що не дало йому змоги викласти свої доводи в суді та „отримати судове рішення, яке б обґрунтовувало <...> законність, справедливість з дотриманням принципу верховенства права“.

На підтвердження своїх доводів про неконституційність оспорюваних приписів Кодексу Магідін Б.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодекс, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

Конституційний Суд України ухвалив Рішення від 22 листопада 2023 року № 10-р(II)/2023, яким пункт 2 частини третьої статті 389 Кодексу визнав таким, що відповідає Конституції України (є конституційним).

Отже, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України

„Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

3.2. Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Магідін Б.В. не обґрунтував тверджень про неконституційність пункту 3 частини шостої статті 19 Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а лише висловив незгоду з визначеними Кодексом підставами для визнання цивільних справ малозначними.

Отже, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 19 Кодексу згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Магідіна Богдана Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 19

Цивільного процесуального кодексу України згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**